

3. הלילה של סן-לורנצו (איטליה)

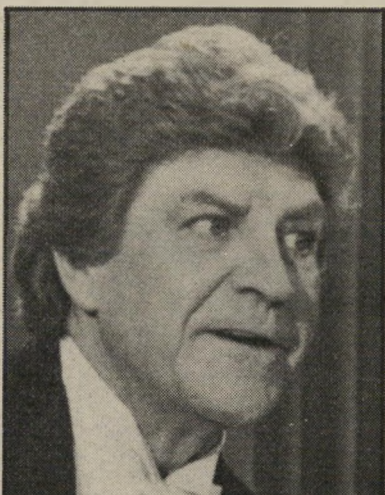
4. חוזה השרטט (אנגליה)

שמי"ג * הסרט הטוב תשמ"ג

בתליאביב מלמדת שיכול להיות גם אחרת. כאשר החליטו בעלי קולנוע חן הישן, לפצל את ההיכל הענקי שלהם (1500 מושבים) להמישה, טענו כל המומחים בשטח, כי הם זקוקים לאישפוז. מי הולך לזרוק כימים טרופים אלה של משבר כסף טוב על ענף גוסס? אולם רב חן הוכיח את עצמו כסיפור הצלחה מדהים שכיסה את ההשקעות תוך שנה, והוא מכניס עתה רווחים שאיש לא חלם עליהם. יתירה מזאת, אין מקום אחר בארץ, שפוטנציאל של סרט מנוצל בו בצורה יסודית כל כך, כשהוא עובר מן האולם הגדול ביותר שבין החמישה (800 מקומות) עד לקטן ביותר (70 מקומות), כך שכל מי שרוצה לראות את הסרט הזה זוכה להודמנות.

סירטי * איוולת ובושה

הניצחון הזה משכנע דיו, כדי שסרטי נוח, והחברתו של מנחם גולן, תצא ביוזמה רומה ותקים כשנה הקרובה, כך מבשרים לנו, בבית ארלוזורוב שליד רב חן, עוד חמישיית בתיקולנוע כזאת. במשך השנה נפתחו בדיזינגוף סנטר גם לב 1 ולב 2, ואין ספק שעם קצת יותר

שחקן מישנה השנה
רוברט פרסטון
"ויקטור ויקטוריה"

שחקנית מישנה השנה
לינדה האנט
שנה בצל הסכנה"

תושיה מצד ההנהלה שלהם. יהיו גם הם סיפון הצלחה. מי שאינו צריך, בעצם, להתלונן השנה, הני יצרני הסרטים הישראליים. בתשמ"ב נרמזה היה כאילו יש סיכוי שהקולנוע הישראלי יקבל קצת עומק ומשמעות, וימצא קהל שיעזור לו בכך. אפילו בבית (כך הצביעו ההצלחות של נועה בת 17 ושל צלילה חוזרת). השנה חזרנו לשוט על גל האיוולת הפשטנית, המוצרים הזולים, בכל המובנים, סחורה עוברת לסוחר שכל התייחסות אליה רק מוסיפה לבושה שכל מי שקרוב לנושא חייב להתכסות בה. ספיחס, סבבה, הפנימית, קוני למל בקהיר — ההצלחות הגדולות של השנה, מיועדות לקהל עד גיל בית-ספר, וגם אז מותר לתהות מה מעוללים לנוער שלנו עם "יצירות מופת" שכאלה.

בחינות בגרות התייחס לפחות בקצת יותר כבוד וסיפטיה לגיבורים הצעירים שלו, ומיכל בת-אדם, גם אם לא הצליחה תמיד לתת צורה מוגדרת לזכרונות הילדות שלה, כבן לוקח בת שמרה על מידה של תום וכנות, שדיברו אל לב הקהל, ואכן הסרט משך מיספר צופים הרבה יותר גדול מכפי שהעריכו תחילה. בין הנסיגות הרציניים יותר, צריך להזכיר את

הרע תשמ"ג * הסרט הרע

3. קללת אנשי החתול (ארצות-הברית)

4. עד כלות הנשימה (ארצות-הברית)